

عنوان مقاله:

امتناع منابع و مسئله ابداع: مطالعه موردی در باب نحوه بازسازی حیات گروه های فرودست در تاریخ فرهنگی جدید

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 32، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمدجواد عبدالمی - استادیار گروه تاریخ سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

فرهنگ گروه های فرودست تا حد زیادی شفاهی است و این امر موجب می شود تا کمبود اسناد بی واسطه درباره رفتار و نگرش های افراد فرودست در گذشته، به مهم ترین مانع بر سر راه پژوهش در باب این افراد تبدیل شود. تلاش مورخان فرهنگی جدید برای نگارش سرگذشت افراد فرودست به صورت فردی، مشکل کمبود اسناد را مضاعف می کند. یکی از راهکارهای مورخان فرهنگی جدید برای غلبه بر این مشکل استفاده از سازوکار «ابداع» است. با توجه به حاکمیت مطلق منابع در تاریخ نگاری مدرن برای بازسازی و شناخت گذشته، در نوشته حاضر بر پایه کتاب بازگشت مارتن گر (۱۹۸۳) نوشته ناتالی زیمون دیویس (متولد ۱۹۲۸ م) تلاش می شود به این پرسش پاسخ داده شود که چگونه در تاریخ فرهنگی جدید، مورخان با استفاده از ابداع بر مشکل کمبود اسناد در زمینه موضوعات پژوهشی خود فائق می آیند. برای پاسخ بدین پرسش، ضمن شرح نقش محوری منابع در تاریخ نگاری مدرن، ضرورت مفهومی توجه به عاملیت فردی در تاریخ فرهنگی جدید توضیح داده می شود و در ادامه با تکیه بر کتاب بازگشت مارتن گر سازوکار ابداع در تاریخ فرهنگی جدید شرح داده می شود و در آخر به بررسی نسبت این موضوع با حاکمیت منابع در تاریخ نگاری مدرن پرداخته می شود تا نشان داده شود که برخلاف ادعای منتقدان تاریخ فرهنگی جدید، استفاده از این سازوکار به نحو تمایز تاریخ با داستان نمی انجامد.

کلمات کلیدی:

تاریخ فرهنگی جدید، گروه های فرودست، ابداع، منابع، بازگشت مارتن گر، ناتالی زیمون دیویس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756034>

